



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCII.

Parisiis, 1644

Synodus Capvna, In Causa Antiochiochenae Dissensionis & Bonosi
haeretici, celebrata sub Siricio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

salutis incurras. Itaque ab illo tempore satis cauit cum illa Ithaciana partis communionem misceri. Ceterum cum quosdam ex energumenis tardius quam solebat, & gratia minore curaret, subinde nobis cum lacrymis fitebatur, se propter communionis illius malum, cui se vel puncto temporis, necessitate non spiritu miscuisset, detrimentum virtutis sentire. Sed decem postea vixit annos, nullam Synodum adiit, &c. Hæc ex Seuer. dialog. lib. 3. Vide Baron. anno 386. num. 25. & seq.

S Y N O D V S b C A P V A N A,
 IN CAUSA ANTIOCHENÆ DISSENSIONIS
 & Bonosi hæretici, celebrata sub Siricio.

N O T Æ.

* *Synodus.*] Postquam Paulinus, quem Lucifer Calaritanus Antiochiæ contra Meletium Antiochenæ sedis episcopum designauerat, anno 389. obiisset, auditores illius contra Flavianum Meletii successorem, Euagrium in locum Paulini subrogarunt, ortamque antea aliquot annos discordiam continuarunt. Pontifex, & cum eo fere occidentales vniuersi contra Flavianum, sicut ante Paulino, ita nunc ab Euagrii partibus steterunt, atque imperatorem contra Flavianum per literas animarunt. Quibus ille permotus, circa hæc tempora proculdubio (certus enim annus ignoratur) in hac causa Capuæ Synodum indixit. Flavianus ad eam vocatus non venit; sed per literas ab imperatore petiuit, hoc eius auctoritate procurari, ut occidentales episcopi patiantur in oriente Concilium celebrari, in quo causam suam ipse coram agere possit. Qui autem Capuæ conuenerant, ad schisma totius ecclesiæ auertendum, constituerunt, ut tam Flauiani, quam Euagrii fautores ad communionem catholicam admittantur, modo catholicæ fidei assertores esse inueniantur. Præterea, ut dissensiones periculosissimæ omnino sedarentur, Theophilo Alexandrino vna cum aliis Ægypti episcopis, cognitionem causæ ac dissensionis inter Flavianum & Euagrium demandarunt: tum quod ille principalioris sedis in oriente antistes esset, tum etiam quod a neutrius partibus staret. Præscripta est arbitro limitata conditio hæc; ut suam a se prolatam sententiam Romanæ ecclesiæ auctoritate confirmandam ac comprobendam offerret. Quod iudicium Theophili cum Flavianus, ut constat ex epistola 78. Ambrosii, refugisset, causa Bonosi cuiusdam in Macedonia episcopi hæretici, negantis illibatam Dei genitricis Mariæ virginitatem post partum, in iudicium deducta est. Synodus cognitionem causæ Anylio Thessalonicensi cum episcopis ipsi subiectis delegauit. Quod videre est ex epistola 79. apud Ambrosium. Ab Anylio autem episcopo Thessalonicensi, Bonosum (a quo Bonosiani, ad hæreses Photini suam addentes) damnatum, eorumque quos ordinasset, communionem

Causa C6. cilli.

Locus C6. cilli.

Bonosi hæretis quæ.

Bonosus damnatur.

ANNO
CHRISTI
389.

priatum esse, testatur Innocentius papa epistola 22. c. 5.
Hac eadem Capuensi Synodo constitutum fuit, ne fierent rebaptizationes, reordinationes & episcoporum translationes. Hæc ex 78. & 79. epist. Ambrosii. Baron. anno 389. num. 67. 72. 73. & 74.
^b *Capuana.*] Sic dicta a Capua, quæ Ptolemæo est nobilissima vrbs Campaniæ. Antea Vulturum dictam, scribit Liuius. Oscam prius vocatam tradit Sempronius. Iulia Capua felix colonia dicitur apud Frontinum, teste Onufrio. Sicopolim aliquando dictam fuisse apud Sigonium lego. Quæ hodie Capua est, distat a veteri 2000. passuum, vt scribunt Leander & Carrafa. In veteribus autem ruinis hodie tantum extare templum beatæ Mariæ sacrum iidem narrant, ab Ortelio.

ANNO
CHRISTI
....

CONCILIVM NEMAUVENSE.

Cuius acta Martinus, licet absens, angelo nuntiante cognouit.

QVI Synodi huius auctor nobis est, Sulpitius Seuerus, quo tempore celebrata sit non indicat. rem autem hoc modo gestam narrat sub finem dialogi 2. *Apud Nemausum, inquit, episcoporum Synodus habebatur, ad quam quidem ire noluerat, sed quid gestum esset, scire cupiebat. Casu cum eo iste Sulpitius nauigabat, sed procul, vt semper, a ceteris in remota nauis parte residebat. Ibi ei angelus quid gestum esset in Synodo nuntiauit. Nam post tempus habiti Concilii solícite requirentes, satis compertum habuimus, ipsum diem conuentus, & ea ibi ab episcopis fuisse decreta, quæ Martino angelus nuntiauit.*

ANNO
CHRISTI
390.

CONCILIVM MEDIOLANENSE,
QVO IOVINIANVS CONDEMNATVS FVIT,
SVB SIRICIO PAPA.

NOTÆ.

^a *Concilium.*] Cum Iouinianus hæresiarcha, post octo annorum latebras, anno Christi 390. qui est Siricii pontificis sextus, & Theodosii imperatoris duodecimus annus, post cladem Theffalonicensem, teste Ambrosio epistola 28. Mediolano, vbi sub habitu monastico & catholico nomine latuerat, eiectus, Romæ plures sermone scriptisque a se commentariis seduxisset, idque Pammachii cuiusdam nobilissimi senatoris, ardentissimi & doctissimi catholicæ fidei propugnatoris opera, studio ac diligentia Siricio pontifici innotuit.

Tempus
Concilii.